

Posudek rigorózní práce Mgr. Ilony Voldřichové „Návrh koncepce psychologické péče pro kardiocentrum“

Rigorózní práce Mgr. I. Voldřichové je věnována aktuálnímu a odborně i společenský významnému tématu, koncepci psychologické péče v kardiocentru. Práce se skládá z deseti hlavních kapitol a byla předložena k posouzení a obhajobě v celkovém rozsahu 89 str. textu a 7 str. soupisu použité literatury.

Úvodní kapitola zahrnuje jednak vlastní úvod k tématu práce, jednak abstrakt práce v češtině a angličtině a konečně vymezení cílů práce. Druhá kapitola je věnována východiskům vzájemné spolupráce kardiologie a klinické psychologie, obsahuje ale také vymezení pojetí a popis struktury kardiocenter v ČR. Třetí kapitola je zaměřena na repetitorium anatomie a fyziologie srdce a jejich širším souvislostem (mytologie srdce). Čtvrtá kapitola představuje vybrané nejvýznamnější choroby srdce, ischemickou chorobu srdeční, anginu pectoris a infarkt myokardu. Zahrnuje také přehled některých výzkumů zkoumajících psychosociální a behaviorální rizika těchto onemocnění. Pátá kapitola představuje vrozené a získané srdeční vady, šestá kapitola poruchy srdečního svalu a sedmá kapitola chronické srdeční selhání. Tématem osmé kapitoly jsou somatoformní poruchy relevantní kardiovaskulárnímu systému a devátá kapitola se zabývá koncepcí a strukturou psychologické péče v kardiocentru. Závěrečná 10. kapitola je spíše velmi stručným (osmiřádkovým) shrnutím podstaty a cílů práce, než skutečným závěrem, který by měl vyústit také v návrh aktivit, úkonů a opatření, směřujících do budoucího vylepšení současného stavu.

Práce je sepsána přehledně a srozumitelně, adekvátní češtinou a celkově na dobré odborné úrovni. Opírá se o cenné osobní zkušenosti autorky získané v průběhu její práce na kardiologickém oddělení a vychází z relevantního, ne však úplného literárního zázemí (podrobněji viz dále).

K práci mám následující připomínky:

1. V práci je věnována poměrně značná pozornost někdy až triviálním otázkám např. anatomie a fyziologie srdce, dále popisu chorob srdce atd., zatímco některá psychologii více relevantní témata jsou opomíjena. Postrádám např. pasáž, týkající se možností prevence kardiovaskulárních onemocnění (KVO) včetně zmínky o alespoň některých neznámějších projektech prevence KVO, realizovaných např. v USA (Three Community Study, Five City Project atd.)

nebo ve Finsku (Projekt severní Karélie), jež jsou ve světovém písemnictví široce citovány, neboť vytvořily základ mezinárodně respektovaných doporučení prevence KVO a některé z nich byly též úspěšně ověřovány i v českých podmínkách.

2. V textu práce nejsou zmíněny ani české práce zaměřené na psychologické aspekty implantace kardiostimulátoru.
3. Na str. 30 nahoře je zmíněna koncepce osobnosti typu D, ale nikde v textu práce není vysvětlena podstata této koncepce, v soupisu literatury nejsou uvedeny ani původní práce J. Denolleta a jeho spolupracovníků, ani práce českých autorů, kteří tuto koncepci představili v českém odborném písemnictví.
4. Některé citované psychosociální a behaviorální koncepce rizik KVO (koncepce chování typu A, B) se opírají o citaci ze sekundárních, nikoli primárních zdrojů, přestože tyto zdroje jsou již dnes velmi dobře dostupné.
5. Práci chybí skutečné závěry (viz připomínka uvedená v textu výše).

Závěr:

Přes uvedené připomínky považuji rigorózní práci Mgr. Ilony Voldřichové za přínosnou, domnívám se, že autorka splnila požadavky kladené na tento typ prací a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 19. 10. 2011

doc. PhDr. Vladimír Kebza, CSc.

